

■ ВІД ДОБРА ДОБРА НЕ ЧЕКАЮТЬ

У Луцьку з мосту поцупили 51 метр перил одразу після ремонту

На мосту через річку Стир на вулиці Гнідавській у Луцьку невідомі зловмисники поцупили металеві перила з ділянки завдовжки 51 метр. Про це під час щотижневої оперативки розпові-

міський голова Микола Романюк, інформує ЗІК.

За словами Романюка, в понеділок увечері він вирішив об'їхати місто та подивитись, як тривають роботи з благоустрою. Завітав і на Гнідавський міст. Побачив, що немає перил, тож зателефонував до директора департаменту ЖКГ міськради Івана Кубицького з цього приводу. Кубицький, за словами Романюка, запевнив, що перила нещодавно відремонтували, але їх просто поцупили.

«51 метр чавунних перил украї-», — обурився мер.

Микола Романюк додав, що за тиждень до того впродовж однієї ночі невідомі також поцупили шістнадцять каналізаційних люків.

■ ЗОБОВ'ЯЗАЛИСЯ

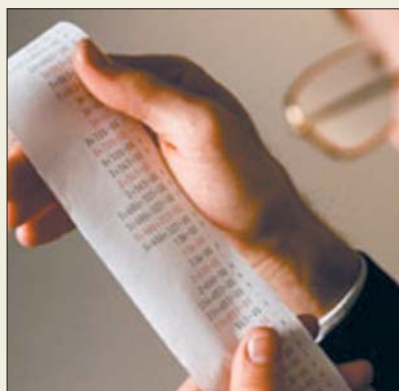
«Луцьктепло» заплатить 28 мільйонів боргу Кропиві

В секретаріаті Луцької міськради зареєстрували проект рішення, за яким на державне комунальне підприємство «Луцьктепло» фактично «вішаються» боргові зобов'язання приватної «Східноєвропейської теплоелектрогенеруючої компанії» перед ДК «Газ України» обсягом понад 28,2 мільйона гривень, пише ЗІК.

Депутатам пропонують «схвалити укладення тристороннього договору переведення боргу в обсязі 28,2 мільйона гривень за участю ДКП «Луцьктепло», ТОВ «Східноєвропейська теплоелектрогенеруюча компанія», ДК «Газ України».

Як йдеться у проекті договору, з моменту підписання угоди в первісного боржника (ТОВ «Східноєвропейська теплоелектрогенеруюча компанія») виникають зобов'язання перед новим боржником (ДКП «Луцьктепло») в обсязі 28,2 мільйона гривень, які «первісний боржник зобов'язаний виконати в терміни та на умовах, які узгоджуються між сторонами додатково».

Крім того, іншим проектом

рішення Луцької міської ради пропонується «реорганізувати державне комунальне підприємство «Луцьктепло» шляхом виділення з нього юридичної особи КП «Луцький виробничо-технічний комплекс генерації та транспортування теплової енергії» — правонаступника ДКП «Луцьктепло» у частині прав та обов'язків, що пов'язані з закріпленням за останнім на праві повного господарського відання майна комунальної власності, а саме основних засобів».

У луцького «Богдана» новий керівник

Колишній «ЛуАЗ» очолив новий директор — Віктор Мойсеєнко, про це повідомляє «Волинська правда». Він обіймав посаду заступника директора дочірнього підприємства корпорації «Богдан» — «Автоскладальний завод №1», директора з організації виробництва. Мойсеєнко очолив підприємство у зв'язку з переходом попереднього керівника Володимира Гунчика на посаду заступника президента корпорації «Богдан». Як повідомили на підприємстві, організаційне рішення було прийнято на засіданні правління «Богдан Моторс».

Розповсюджувачі книжкової продукції вимагають від лучанки сплатити вигаданий борг

Нині в Україні шахраї мало не на кожному кроці. Охочих нажитися на людях вистачає, і для цього вони вигадують різні хитромудрі схеми. Під вплив аферистів зазвичай потрапляють довірливі особи та любителі халяви, що ведуться на солодкі обіцянки. Та іноді ніхто не обіцяє золотих гір, а просто надсилає заляканим українцям листи з вимогою заплатити гроші за невідомо що. Так трапилося й з лучанкою пані Мариною, яку вже кілька місяців штурмують листами з вимогою оплатити товар, який вона й в очі не бачила.

Близько півроку тому лучанка Марина отримала листа від ТОВ «ІМР» з вимогою заплатити 30 гривень за нібито отриману продукцію поліграфічного характеру. Здивуванню пані Марини не було меж, бо про таку організацію вона почула вперше та ніяк не могла второпати, що ж за продукцію вона замовляла та за що має платити гроші. Тож для початку вирішила дізнатися, кому ж вона все-таки «боргує». Як розповідає, її рідні швидко знайшли в Мережі інформацію про ТОВ «ІМР». Виявилось, що це товариство займається розповсюдженням політематичних колекцій енциклопедій «для дому та сім'ї». Подивитися продук-

цію та підписатися на її отримання можна на їхньому сайті.

— В Мережі натрапили на безліч негативних коментарів щодо цієї організації, — розповідає жертва аферистів. — Усі, хто зв'язався з нею, замість обіцяних енциклопедій і подарунків отримали проблеми та постійні вимагання грошей. Дехто дійсно замовляв комплект енциклопедій, але не отримав його. Хоча рахунок для сплати приходили регулярно. Комусь продукцію надіслали лише раз, а далі лише вимагали сплатити гроші за товар, який замовники так і не отримали. Декому навіть після офіційної відмови від підписки на продукцію вона продовжувала надходити, і щоразу на більшу суму. Чимало знайшлося й таких, як я, котрих безпідставно штурмують листами, вимагаючи сплатити якийсь вигаданий борг. Жодного позитивного відгуку так і не вдалося знайти. Серед людей були й такі, хто заплатив із надією, що їх обличать у спокої, але так не сталося, і компанія продовжувала вимагати гроші.

Спочатку пані Марина хотіла проігнорувати все це. Проте невдовзі після того, як прийшов лист, до неї почали телефонувати працівники «ІМР» та вимагати заплатити по рахунку.

— Я ніяк не могла зрозуміти,

звідки ця контора має мої особисті дані разом із номером мобільного, — повідала пані Марина. — Інформацію отримали незаконно. Це точно, бо я ніколи нічого в них не замовляла, не залишала жодних своїх контактів. Я їм по телефону пояснювала, що нічого у них не замовляла, тому не платитиму ні за що. Однак на мої слова не зважали. З «ІМР» продовжували телефонувати, а листи з вимогами оплатити товар почали надходити регулярно. Згодом їх надсилали вже не з «ІМР», а від колекторської компанії «Кредитекспрес Юкрейн Ел. Ел. Сі.». Понад те, сума «боргу» з кожним листом зростала. Спочатку — на сорок гривень, а решту разів — на двадцять. У результаті за кілька місяців назбиралося 140 гривень.

Переглядаючи один із листів, лучанка побачила, що в ньому відправники посилаються на договір, який вона нібито уклала за товариством. Це й підштовхнуло пані Марину звернутися до правоохоронних органів.

— Це товариство порушило мої права, — каже лучанка. — По-перше, вони незаконним чином заволоділи моїми особистими даними. По-друге, вимагали неіснуючий борг. Отже, спочатку я написала заяву в прокуратуру, звідти її направили в міськвідділ міліції. Згодом матеріали з міського відділу направили до Києва в Печерський райвідділ міліції, бо компанія «ІМР» зареєстрована в столиці.

Як розповідає пані Марина, одразу після цього не забарився лист від колекторів. Товариство «Кредитекспрес Юкрейн Ел. Ел. Сі» погрожує пані Марині за те, що вона проігнорувала вимогу сплатити борг у обсязі 137 гривень 80 копійок.

— У листі з промовистим заголовком «Невже рідні повинні відповідати за ваш борг?» мені пригрозили виселенням із помешкання, забороною виїзду за кордон, стягненням боргу за рахунок майна, зарплати, — ділиться потерпіла.

Зараз справою займаються правоохоронці. Пані Марина сподівається, що це товариство таки прилягнуть до відповідальності, а їй та іншим потерпілим перестануть надсилати «листи щастя».

Ольга УРИНА

■ ОБУРЕННЯ

Щоб віддати дитину в садочок, треба заплатити тисячу гривень вступних

До редакції «Відомостей» звернулася лучанка, яка скаржиться на роботу дитячих садочків. Передусім на те, що кошти, які сплачуються щомісяця за відвідування, йдуть у невідомому напрямку. Принаймні не на покращення матеріально-технічної бази груп. Витрати оплачуються з кишені батьків.

«Шановна редакціє! Майже щоразу, коли приходжу до дитячого садочка, дивуюся: чим займається завідувачка закладу та куди йдуть гроші, сплачені батьками за відвідування, якщо будь-які витрати все одно лягають на плечі батьків. Я виховую двох дітей: одному чотири роки, іншому — два з половиною. Нам пощастило жити у так званому центрі 33-го кварталу. Садочки тут багато, вибрати є з чого, але політика в усіх одна: за все платять батьки. Може, для когось це і не значні витрати, але я перебуваю у декретній відпустці, власного бізнесу з чоловіком не маємо, тож живемо, як і більшість людей, на одну зарплату.

Порахуйте самі. Щомісяця за відвідування садочка старшим сином платимо по 150 гривень, сюди входить харчування та гуртки. Крім того, кожного місяця треба сплатити 15 гривень у фонд групи та стільки ж — у фонд садочка. Зважаючи на

те, що групи переповнені: дітей по списку до сорока чоловік, то зібраних коштів має вистачити на ремонт і групи, і садочка в цілому. Однак, ні.

В кінці травня нас зібralи на батьківські збори та повідомили, мовляв, туалети у дітей у групі ніякі, та й внутрішньогрупову кухню бажано було б відремонтувати. Результат — скидаємося по двісті гривень. Гроші ми здали, та вихователі нам одразу повідомили, що на наступне літо треба починати збирати кошти вже, бо ж будуть міняти сантехніку, тож доведеться здати як мінімум удвічі більше. Та ці гроші з нас витягли вже цього року. Коли розпочався ремонт, переконувала вихователька, робочі заєпили старі труби, тому сантехніку треба міняти цюгоріч — плюс ще двісті гривень. Схоже на добре продуманий план. А ще впадає у вічі те, як за стільки років роботи в садочку і вихователь, і завідувачка навчилися маніпулювати батьками. Заради дітей батьки підуть на все, вони це добре знають. В яслах ми скидалися на нові меблі. Таке враження, ніби нашу групу спеціально переводять у найпроблемніший приміщення. Знайшли безвідмовну «золоту жилу», чи що?

Пригадується, як минулого року в садочку просили принести цукор

через те, що якісь там тендери не відбулися. Морочили голову батькам замість того, щоб вирішити проблему самостійно. Ми гроші платимо, а куди вони йдуть, не відомо.

Крім того, цього року в ясла пішов мій менший хлопчик. Опріч списку від вихователів, що треба купити (рідке мило, туалетний папір, серветки вологі та звичайні, паперові рушники тощо), дуже порадувала завідувачка. Так звана вступна плата в садочок становить тисячу гривень, при тому що ми з самого народження стоїмо на черзі. Два роки тому вона була суттєво меншою. До всього ж, спілкуючись із знайомими, дізналася, що у сусідньому садку, аби віддати туди дитину, платять вісімсот гривень. Так, різниця невелика, та чим ми кращі? У нас що, дітей, може, марціпанами годують? У мене як не горохове пюре, то овочевого та салат із буряків.

На жаль, навіть обуритися вголос не можна, аби потім це не відбилися на дитках.

З повагою, О. К.»

Прокоментувати ситуацію «Відомості» попросили начальника міського управління освіти Олега Гребенюка. Освітнин був приголомшений такою новиною, мовляв, про такі великі суми вперше чує.

— Змусити когось із батьків зда-

вати кошти при вступі до садочка не може ніхто, — наголосив Олег Володимирович. — Якщо з ініціативи батьківської громади для потреб дошкільного закладу вирішено зібрати певну суму грошей, то це має винятково рекомендаційний характер. Змусити когось просто не можуть. На це немає жодних законодавчих підстав. Освіта в цьому році профінансована лише на 80% до минулого року, грошей, звісно, не вистачає, але зібрані з батьків кошти повинні обов'язково обліковуватися піклувальною радою чи батьківським комітетом, який діє при садочку, а завідувач повинен звітувати перед батьками: скільки зібрано та куди витрачено.

Лучанці він порадив звернутися до нього особисто, аби з'ясувати,

про який садочок конкретно йдеться, для проведення внутрішньосадочкового розслідування.

Стосовно тендерів, то пан Гребенюк підтвердив, що дійсно перебіг з постачанням продуктів були і цього, і минулого року, проте сталися вони не з вини садочків чи міської влади. Переможиці тендерів кілька тижнів працювали без укладених договорів під гарантійними листами, безоплатно. До цього року діяла процедура, згідно з якою тим, хто виграє тендери, можна було використати для надання послуг 15% коштів від вартості тендера ще до підписання угод між управлінням освіти та постачальниками продуктів. Ці 15% Кабмін відмінив. Через що й почалися проблеми.

Наразі, за словами Олега Гребенюка, залишилося провести тендер із закупівлі картоплі. Його заплановано на кінець серпня. Однак це не означає, що дітки, які підуть до садочків із 15 серпня, не їстимуть барболі — в запасі є стара. Проблеми з іншими продуктами можуть виникнути, якщо хтось із постачальників зголоситься розірвати договір. Незважаючи на те, що ціни ростуть, а за умовами договору вартість продукції підвищувати не можна, поки це жоден підприємець не виявив бажання це зробити.